

"Štajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštine. Naročnino je plačali naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v. Uredništvo in upravnost se nahaja v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznamniku se cena primereno zniža.

Stev. 18.

V Ptiju v nedeljo dne 1. maja 1910.

XI. letnik.

Naprej v beraštvu!

Najbolj občudovanja vredno je pri slovenskemu ljudstvu njegova pohlevnost in potrežljivost ter pokornost napram lastnim izkorisčevalcem. Naj le pride ta ali ona stranka h kakšnemu drugemu narodu in naj napravi ljudstvu le polovico toliko škode, kakor jo napravijo slovenski poslanci slovenskemu ljudstvu, — in doživele bode vihar, da bode hipoma iz pozorišča izginila . . . Slovensko ljudstvo pa trpi molče in voli še svoje zatiralce v zastope, jim poljublja še roko, jih hvaležno boža za vsako brco in jih časti s kadirom ter lovorko, — slovensko ljudstvo ima prvaške voditelje za svoj „fatum“. Ne, da bi slovenski kmet morda ne vedel in ne čutil, da mu ta prvaška politika škoduje. Le vprašajte starejše kmete, ki imajo do vas zaupanja, kadar ste sami z njimi, in povedali vam bodejo svoje trpljenje in proklinali bodejo prvaško politiko. Ali napaka je, da slovenski kmet nima poguma, pregnati svoje zapeljivce. Podoben je na raku holanemu človeku, ki dobro ve, da je njegova rana smrtnonevra, ki pa vendar nima poguma, da bi se podal v operacijo; raje umre, nego da bi izrezal rak-rano . . .

Tudi slovensko kmetsko ljudstvo bode v beraštvu umrlo, brez da bi se branilo te nesrečne politike, ki zastruplja vsak gospodarski napredok . . .

Koliko naravnost nebovjijočih dogodkov zadržala je prvaška politika v zadnjih mesecih in letih, a vendar je ostalo ljudstvo mirno. Prvaški poslanci so z mirno vestjo duhovniške plače za milijone kron zvišali, čeprav so dobro revščino kmetovo poznavali. Z mirno dušo so se združili z veleizdajniškimi Čehi, čeprav ti Čehi tudi na Slovenskem že najlepše službe domaćinom odjedajo, čeprav so v vsakem oziru najnevarnejši konkurenți. Z mirnim srcem so prvaški poslanci sklepali zvezne z Rusijo, ki nas je v političnem oziru hotela pobiti; nadalje s Srbi, ki so slovenskemu kmetu-zivinorejcu velikanska gospodarska nevarnost. Zaradi ene politične fraze prodajo prvaški voditelji vse gospodarske interese slovenskega ljudstva. Iz političnih vzrokov ustanovljajo povsod „posojilnice“, ki bodejo in morajo priceti propadati, kakor so propadli prvaški „konzumi“. Kmetje pa bodejo te nesrečne račune plačali. Višek brezvestnosti prvaške politike pa je obstrukcija v štajerskem deželnem zboru. Kajti ta na češko komando pričeta obstrukcija je požrla deželi in ljudstvu milijone kron, podpore, zasluzek, živiljenje, — bolnikom je zaprla slovenska obstrukcija vrata bolnišnic pred nosom, kmetom je odjedla podpora, stotrim družinam, uslužbenim pri regulaciji Drave in Pesnice, je ugrabila vsakdanji kruh, — hujše kakor suša in toča vpliva prvaška politika na naše gospodarske razmere!

In ljudstvo je še vedno mirno . . . Kdaj, oj ti revno slovensko ljudstvo, bodeš izpoznaš svoje prave sovražnike? Kdaj bodeš vrglo od sebe to nesrečno potrežljivost? Stori to kmalu, kajti drugače bode prepozno!

Politični pregled.

Državni zbor je sprejel postavo o novem posojilju za 220 milijonev kron. Prišlo je do večjih škandalov, v katerih središču je stal češko-klerikalni Janez Klobasa grof Sternberg. Potem se je zbornica zaključila in stopi šele 6. maja k zopetnemu zasedanju skupaj.

Volitev župana na Dunaju se je vršila 22. t. m. Kakor je bilo pričakovati, izvoljen je bil z 146 glasovami dosedanjim podžupan dr. Jos. Neu-mayer (katerega sliko smo v zadnji številki prisneli). Dr. Neumayer je volitev sprejel.

Pogodba s Srbijo. Belgradski dopisnik lista „Obzor“ poroča, da bodo pogajanja avstro-ogrške in srbske vlade glede trgovinske pogodbe že te dni končana. Pogajanja imajo baje zadovoljiv uspeh.

Nadškofa Dvornika v Zadru so iz političnih vzrokov prisilili, da odstopi. Dali so mu letne pokojnine 20.000 K, s katerimi bode revez menda že izhajal.

Španski prestol. Začetnik je že 3 leta star, vendar pa doslej še ni nobene besedice izpovedoval. Pravijo, da je prišel nem in gluhi na svet. Vprašanje je zdaj, ali bode gluhomemi zamogel enkratni španski tron zasesti.

Volitev v francosko zbornico so se vršile te dni v znamenju najhujšega nasilstva. Pretepi so bili na dnevnem redu. Uredništvo in tiskarno-lista „Humanité“ so popolnoma razbili. Anarhisti so streljali. V Cagnacu so župana ustrelili.

Bojkot mesa. Kakor znano, pričeli so ljudje v Severni Ameriki vsled vedno naraščajočih censesa bojkotirati. Le v Novem Yorku je 800.000 oseb, ki že mesece sem nobenega mesa ne vživajo. Več kot 400 mesarjev je že moralno zapreti. Ženske napadajo mesarje in polivajo meso s petrolejem. Prišlo je v raznih krajih že do hudih spopadov in preteporov.

Anarhistični napad. V Parisu so ruski anarhisti zastrupili hrvaškega redaktera Mirk Dvešak, ker je ta v svojem listu „Novosti“ anarhistično divjanje vedno obsojal.

Dopisi.

Sv. Barbara v Halozah. Ob priliki smrti takajšnjega posestnika g. Blas podaril je ptujski župan g. Jos. Ornig namesto venca občinskim ubožcem svoto 20 K. Obdarjeni ubožci se dobrotniku tem potom najtopleje zahvaljujejo.

Sv. Lovrenc Sl. gor. Zadnjo številko „Štajerca“ smo brali in videli obnašenje naših mladih učiteljev. Resnica je, da se tako godi. Ta mlađa gospoda misli, da se med prostim ljudstvom lahko obnaša, kakor se hoče, pozabi pa pri vsem tem na svoj stan. Še nekaj se moramo pritožiti, namreč nekateri otroki tako strašno bijeo, da so plavili na telesu. To ni lo protipostavno, ampak neolikano od človeka, kateri si ne more otroke drugače vzgojiti. Ker tege tejenja ni konec, vprašamo gospoda šolskega načelnika Rebernika, ali so mu te reči znane in ali hoče red napraviti; drugače se obrnemo na višjo šolsko oblast. Učitelj, kateri je nagle jeze, pa si naj gre drugega kruha sluzit; mi smo vsega tega že davno siti in temu

mora biti enkrat konec; preje ne bomo mirovali. To si vzemi gospoda na znanje!

Več prizadetih staršev.

Sv. Lovrenc sl. g. Ljubi „Štajerc“! Kakor vam je, cenjeni čitatelji, znano, je napravila toča lansko leto kakor povsod tako tudi v zgornjem delu občine Sv. Lovrenc v Slov. gor. ogromne škode in tudi Gabernčkim posestnikom. Ti pa še niso dobili niti vinarja podpore, ne deželne ne milodarov ne škofijske in tudi ne državne podpore. To se imamo zahvaliti našim naprej-postavljenim. Ali kadar se stavi n. pr. šola, povravlja stolp, ali bodo naša imena tudi tedaj izpuščena? Mislim da ne, če pa bodo, pa jaz preklicem v imenu vseh podpisanih in vas privestem k možem višjega sloja, kakor ga v resnici zaslužite. Cenilna komisija tudi nas ni izpustila. Ali naš občinski predstojnik Horvat in upokojeni žendar Pečko pa sta izpustila nas. Podporo pa so dobili takoršni, ki še davčnega urada ne vidijo, ali pa malo kedaj. Izpuščeni pa smo bili slednji posestniki, ki imajo vino-grade v Gradušku: Franc Pignar v Grlincih; Franc Weingrl v Grlincih; Juri Segula v Grlincih; Franc Ostrc v Gaberniku. Vinogradi na Kukavi v gornjem delu: Janez Šošterič v Gabernškem vrhu; Franc Poš v Gabernškem; Anton Čuš v Gaberskem; Anton Janžekovič v Gaberskem; Franc Kuri na Kukavi; Martin Kupčič na Kukavi. Ljubi „Štajerc“, ali mi nismo davkopalci valci ali občani, poškodovani proti toči? Prihodni več! Adijo!

Iz Polenšaka. Fara Polenšak je pač vedno srečna. Zdaj bo dobila 1. maja „dobrega“ župnika, ki je že grozil prejšnemu mežnarju Glavniku. Čudovito dosti starih bukvic je pobraj, ki so bile dolgo let shranjene v omari in v katerih so skoraj večidel pridige popisane. Menda se je zbal, da bi sedanj župnik nemško pridigal na Polenšaku. Zato jih je mežnar baje zanesel in prodal v trgovini Lovrec. Lovrec namreč zdaj lahko tako stvar kupuje, ker je dobil dosti podpore. Dobil je tako veliko sveto, da je lahko svojega sina po svetu poslal, kakor nekdaj stari Tobias mladega. Pač fini zastopnik za občino Polance. Kako Lovreca zdaj ljudi „hvalijo“, kateri so preje radi k njemu zahajali, ti so dobili podporo, drugi pa nič! Nekateri so se pri njemu dali pureke peči in so po 50 K za vino dajali; potem so se dali s fiakerji proč peljati. Drugim pa se ni privočilo nobene podpore, čeprav so gotovo večji siromaki. Nekateri nič podpore ne dobijo, drugi pa po trikrat. Nesrečna toča, kako srečne si nekatere ljudi na Polenšaku napravila, to pa skozi „dobre“ zastopnike. Nekateri občani na Polenšaku so zelo srečni skozi zastopnika M. Rejh, druge iz občine Polance pa osrečuje Lovrec. In Lovrec zna, posebno zase zna dobro govoriti. Seveda mu ne hasne, ker je Honzek odpotoval. Čestitamo g. Lovrecu vsi tisti, ki nismo niti počenega groša podpore dobili, čeprav imamo več škode, kakor ti, ki so na dve občini vlekli . . .

Iz Jesenic. V pondeljek 11. t. m. smo imeli zopet občinsko sejo. Prošnji tovarniškega delavca in predsednika katol. delavskoga društva Janeza Kriveca za gostilničarsko obrt se ni ugo-